

OFFICIEEL ORGAAN VAN DE DELFTSCHE STUDENTEN

HOOFDREDACTEUR: R. A. BRZESOWSKY — GRIFFIER: B. SUURENBROEK
 REDACTEUREN: A. H. BLOM — G. H. W. MEEDER — R. RADEMAKER — J. A. DE VEER
 UITGAVE EN ADMINISTRATIE: DELFTSCHE UITGEVERS MIJ. Directeur F. J. OLDEMAN
 TIJDELIJK ADRES: OUDE DELFT 101 DELFT — ADRES REDACTIE: „SOCIETEIT PHOENIX”

1STE JAARGANG ————— VERSCHIJNT WEKELIJKS ————— 8 BLZ. 3 AUG. No. 7

Ter overdenking.

Kennismaking.

5 Mei 1945..... Het laatste schot is gevallen.....
 De eertijds stoere burcht der Delftsche Studenten samenleving is herschapen in een ruïne. Het fraaie slotgebouw, groote en kleine bijgebouwen, zij zijn verworpen tot een puinhoop. Een eenzame schildknaap werkt zich moeizaam omhoog over ruige steenklompen en de brokstukken van machtige pilaren. Dan, op het hoogste punt, plant hij met bloedende handen en zegevierendend blik het vaandel der vrijheid.....

1 Augustus 1945..... Van verre nadert een zware, zwarte stofwolk, opgeworpen door een machtig heir van onwetende, onmondige knapen. Zij willen de burcht betrekken, de burcht die immers telkenjare hare poorten voor hen opende? Amper dringt het besef tot hen door dat die burcht niet meer is. Enkelen zijn wellicht bereid dan zelf de nieuwbouw ter hand te nemen, en misschien zweeft hen reeds een aesthetisch beeld voor de oogen, maar helaas, zij zijn ten eenen male gespeend van alle technische kennis.

Op de puinhopen is het drukker geworden. Ridders en edellieden, schildknappen en stalknechts, bouwkundigen en krijgskundigen wroeten naarstig rond in het puin. Ook zij willen bouwen, zij hebben wél eenige technische kennis. De donkere stofwolk dreigt reeds hen het licht te benemen en daarmee hun arbeid te vertroebelen. Noopt hen tot koortsachtige haast in hun zoeken, naar een enkel plekje naakte grond, waarin de fundamenten verankerd kunnen worden. Zoeken naar enkele onverwoestbare steunpilaren, die het nieuwe gebouw kunnen schragen, opdat het niet direct als een kaartenhuis in elkaar stortte. Zoeken ook naar fraaie, onbeschadigde ornamenten, opdat het nieuwe gebouw geen koud-zakelijke blokkendoosfiguur worde. Nieuwe steenen worden aangevoerd doch zij zijn anders van formaat en kleur dan de oude. Daar komt de drager van een stapel nieuwe steenen in botsing met een nijver archeoloog, die zoojuist een prachtige gevelsteen heeft opgedolven. De botsing gaat gepaard met een serie harde woorden, doch ziet: de gevelsteen heeft bij de onzachte aanraking een deel der oude kalklaag verloren, is nu teruggebracht tot haar meest zuivere en ware vorm, en thans past zij in het geheel.....

Velen, te velen staan nog meewarig, glimlachend of schouderophalend ter zijde te kijken naar dit energiek gewroet. Zij zullen straks door de stofwolk opgenomen worden en er in verstikken.

Wij staan aan de vooravond van een nieuwe studentengemeenschap. Meer dan ooit dwingt de nood dezer tijden ook in dezen tot eenheid. Een eenheid, die echter nooit of nimmer mag onttaarden in gemeenheid. Die vóór en boven alles het stempel moet dragen van het gemeenschappelijk student-zijn. Sterker, die juist en alleen daarin haar bindende kracht moet vinden. Haar bindende kracht, haar basis, haar inhoud en vooral ook haar schoonheid. De nieuwe generatie zal zich, in haar maatschappelijke verharding en gejaagdheid den tijd niet gunnen tot het zoeken van soliditeit en schoonheid. En daarom is het noodzakelijk dat de fundamenten van die nieuwe gemeenschap gelegd worden door studenten en niet door degenen die eens student hopen te worden.

Lezer, indien gij dit inzielt; indien gij dan Uw fantasie rustig en grondig laat spelen met het bovenbeschreven beeld, zult gij tot het besef komen van de grootte der taak, die ons in de komende weken wacht. Zult gij inzien, dat wij den grond moeten vinden waarop de fundamenten gelegd kunnen worden, dat wij de onvergankelijke en onmisbare steunpilaren weder omhoog moeten zetten, dat wij vele ornamenten en gobelin's moeten terugvinden en aanpassen aan de nieuwe bouwstof. Dat alles zal botsingen geven, maar U hebt gezien hoe nuttig die kunnen zijn. De botsingen mogen we niet uit den weg loopen, integendeel, die moeten we opzoeken!

Begrijpt gij dan, hoe dringend noodzakelijk het is dat gij allen, die thans in naam lid zijt van de Societeit „Phoenix” gehoor geeft aan den oproep van Uw Bestuur tot algemeene kennismaking?

Begrijpt gij dan dat deze kennismaking meer inhoudt dan alleen „kennissen” maken?

Begrijpt gij dat Uw Societeit „Phoenix” niet anders is dan een puinhoop waar een conglomeraat van zoekers heel voorzichtig in rond-scharrelt.

Begrijpt gij allen, oud-leden zoowel als nieuwe leden, dat het tempo van dit zoeken geforceerd dient te worden, willen wij tijdig klaar zijn. Begrijpt gij dat de, nu nog, ter zijde staande glimlachers bij hun slappe kragen gegrepen moeten worden en, via een harde rit over het puin óf midden in het opbouwgewoel, óf in de slotgracht geworpen moeten worden.

Begrijpt gij, dat gij U welbewust dient los te maken uit Uw burgerlijke bezigheden en belangen, teneinde deze maand dat eene, machtig groote belang te dienen:

Uw SOCIETEIT „PHOENIX”

In het vorig nummer van het O.O. is U reeds medegedeeld wanneer de eerste samenkomst van Uw jaargenoten zal plaats hebben. Donderdag 9 Augustus 14 uur dient ieder, die zich voor het lidmaatschap heeft opgegeven op de Societeit aanwezig te zijn.

Vrijdagmiddag zal doorgebracht worden met het op gepaste wijze beoefenen van en kennismaken met eenige takken van sport, (sport-kleding meenemen) waarna een ieder van 17-21 uur op de Societeit verwacht wordt. Uitzonderingen op dezen Vrijdagavondregel worden niet geaccepteerd. Levert ev. overnachten moeilijkheden en is hierin niet langs particulieren weg een oplossing te vinden voor enkele nachten dan zal de huisvestingscommissie hierin voorzien. Alle ingeschreven voor het lidmaatschap zijn verplicht elken dag, behalve Zaterdag en Zondag, den avondmaaltijd te gebruiken op de Societeit „Phoenix”, waartoe, zooals bekend bord en bestek meegebracht dienen te worden.

Namens de Commissie voor de Kennismaking.
 P. Hinse - President.

Hoe hoort het eigenlijk?

Ach, wij kunnen ons zoo voorstellen dat het den velen, die tot dusver vreemdelingen waren in het land der mores, wel eens bang om het hart wordt, nu zij er plotseling zoo midden in geplaatst worden. In het volgende nummer zal blijken dat de redactie zich van haar taak in dezen terdege bewust is. Er is evenwel een punt van een dermate groot belang dat het een afzonderlijke behandeling vereischt. Wij zullen dit nader ontvouwen: Het is gewoonte dat de te vormen jaarbesturen der gezelligheidsverenigingen een kruik (van groote afmetingen en met bijbehorende inhoud) aanbieden aan de redactie van het Officieel Orgaan der Delftsche Studenten. Jaarbestuursleden, à vous l'honneur.

De Redactie.

En gij, die niet bereid waart....

Een paar dagen geleden ontmoette ik een Engelsch officier, die bij nader onderzoek een vroeger schoolvriendje van mij bleek te zijn. De begroeting was stormachtig, en hij sleepte mij mee naar een mess, waar we op ons gemak elkaars belevenissen konden aanhooren. Hij is Engelschman in hart en nieren, en toen we dan ook over studenten-zaken kwamen te praten, begon hij het Engelsche opvoedingssysteem uiteen te zetten, als iets, waaraan de heele wereld een voorbeeld kon nemen.

Natuurlijk raakte dat mijn nationale trots, en zoo duurde het niet lang, of we zaten in een hevige dispuut over opvoeding, kennis, wetenschap, savoir vivre enz. En al kon hij nou honderd voorbeelden aanhalen van uitnemende collega's van hem, uit Cambridge, die niet door de natuur, maar door de Engelsche „Cambridge-wind” zoo uitnemend waren geworden, ik op mijn beurt vertelde kwasi achteloos stoere staaltjes van de Nederlandsche studenten, die alleen daarom zulke geslaagde kerels waren, omdat de studentenmaatschappij hun zoo gemaakt had.

We kwamen in het debat dan ook niet tot een oplossing, en besloten dus de zitting tot een volgende keer te verdagen. Bij het opstaan informeerde ik nog even, wanneer hij weer terug ging naar Cambridge, om verder te studeeren, omdat hij wegens verwonding vrijgesteld was van dienst.

„Nou, voorloopig nog niet” was zijn antwoord, „mijn vrienden zitten allen bij de R.A.F. en Navy, en we hadden afgesproken allemaal tegelijk weer aan de studie te gaan, dus wacht ik met verder studeeren tot zij weer terug zijn”.

Toen dacht ik aan de loyaliteitsverklaring. Indië, oorlog, splinters en snippers, en ik heb hem de hand gedrukt en bedankt voor de Engelsche les.

DE V.

Ridicutioneel.

Met vreugde, instemming en een paar prachtige bruine oogen las ik de diepdoordachte denksels van de reductie in no. 4 O.O. Al stemt het weemoedig te weten, dat zulke woorden nog noodig zijn, de wonderschoone eenvoud waarmee zij hun idee tot uiting brengen, zijn voor ieder gevoelig mensch aandoenlijk. En inderdaad, hooggeachte reductie, mét U ben ik bedroefd en verbolgen, dat er na vijf jaren zwijgen nog steeds lieden zijn, die willen spreken, dat er na vijf jaar steeds verder uit elkaar geraken nog steeds stumpers zijn, die weer bij elkaar trachten te komen. En mét U, of althans met andere leidende figuren uit den lande, roep ik: dat moet uit zijn! Mannen van de Reductie-reduceert. Thans niet meer gelijkschakeling, thans uit-schakeling. Niet meer vervlakking, doch uitvlakking. Honni soit qui mal y pense, bovendien weten wij allen, dat de reductie zich op dit terrein niet wenscht te begeven, en dat het hier niet gaat om de booze influisteringen uit Kato-co-refo kringen, als zou de reductie (dat zij leve) niet bij machte zijn, zich op dit terrein te begeven.

Het zou onbescheiden zijn, nog meer van Uw plaatsruimte in beslag te nemen, en den lezers zou ik Uw puntige, doortrapt geestige pennevruchten onthouden. Daarom tot slot mijn wensch: roei het kwaad tot de kiem uit, behoed Uw medestudenten voor discussie en problemen en laat Uw blad zijn en blijven: reductief.

H. W. L. HEYNING.

Jaarclubs of niet....?

Het onderstaande is het resultaat van verschillende besprekingen die in kleinere kring over dit onderwerp zijn gevoerd.

Nu de verplichte kennismakingsmaand voor de deur staat lijkt het niet ondienstig om na te gaan op welke wijze men het contact dat in dien tijd tusschen jaargenoten gelegd zal worden het beste tot zijn recht kan laten komen.

In dit verband komen de jaarclubs als eerste ter sprake. Voor de jaargangen die (alsnog) een sebraal zullen ondergaan, is de vorming van clubs in ieder geval van het hoogste belang; de praktijk heeft immers uitgewezen hoe zeer dit systeem voldoet, hoe sterk de band tusschen menschen van hetzelfde jaar kan groeien.

Iets anders ligt het probleem bij bv. de jaargang 1940, wier leden een normale groentijd hebben doorgemaakt, doch nog te kort in Delft zijn dan dat het jaarclubverband voor hen geen vruchten meer zou kunnen afwerpen.

Er is een groep menschen, die zich ontgroeit acht aan het jaarclubverband, die min of meer bewust het verticale verband uitbreidt en versterkt, doch daarbij het contact met de jaargenoten verwaarloost. Een tweede categorie omvat de menschen, die zonder moeite contact weten te leggen met een groot aantal ouderejaars — hetgeen o.m. in de ondervereenigingen heel gemakkelijk gaat — doch die naar een middel zoeken om dit ook in eigen jaargang te doen. Men kan natuurlijk aanvoeren, dat waar naar een middel gezocht moet worden, de kennismaking blijkbaar een gedwongen karakter heeft, doch m.i. domineeren hier de praktische moeilijkheden om met een groot aantal jaargenoten kennis te maken over de wil tot die kennismaking.

Tenslotte is er een vrij groote, doch overigens onbelangrijke groep van hen, die niet uit zichzelf tot de conclusie kunnen komen, dat het van groot belang is meer kennismakingen aan te knoopen dan met de enkele studie- en borrelvriendjes.

Moeten de jaarclubs weer ingevoerd worden? Zoo ja, dan ligt het voor de hand de oude, uitgedunde clubs aan te vullen met nieuwe figuren, ondanks het feit dat deze dan min of meer vreemde eenden in de bijt zijn. Doel en streven van de jaarclubs zullen dan nog eens duidelijk geformuleerd moeten worden.

Verwerpt men de regeling der clubs, dan zou men jaardisputen kunnen instellen, welke dan veelvuldiger zullen moeten samenkomen om het bezwaar van het groote aantal deelnemers te reduceeren. Gedacht is hierbij aan 40-60 man.

Misschien willen de betrokkenen hun gedachten eens over dit onderwerp laten gaan en de resultaten ervan aan de redactie van het O.O. mededeelen. Daarbij moet vooropgesteld worden dat over het algemeen te weinig aandacht aan het jaarverband wordt geschonken, hetgeen in de toekomst tot ongewenschte toestanden aanleiding zou kunnen geven.

R.R.

Het Delftsche Studenten Corps.

Het nieuwe Delftsche Studenten Corps zal, indien de plannen normaal voortgang vinden, bij de aanvang van de cursus een overweldigend aantal leden hebben (pl.m. 2500). Eén van de lastigste problemen van de naaste toekomst zal dan ook zijn deze studenten eenigermate te laten beseffen dat zij leven in een studentenmaatschappij met alle rechten en plichten van dien. Het zal daarom zeer gewenscht zijn dat de oudere leden van de gezelligheidsvereenigingen zich actief met hen zullen bemoeien.

Het trefpunt van alle leden van het D.S.C. zal de mensa moeten zijn en er zal dan ook te zijner tijd eenige propaganda gemaakt moeten worden, dat ook ieder corpslid op deze koffiemaaltijd komt, of hij nu spoorstudent is of niet. Dat hiervoor een flinke zaalruimte voor enkele uren per dag noodig is, spreekt vanzelf.

Om een zekere regelmatige gang van zaken te bevorderen, zal het gewenscht zijn dat de leden van te voren willekeurig een bepaalde zaal toegewezen krijgen, waar ze hun koffiemaaltijd kunnen gebruiken, bijvoorbeeld laten loten of volgens de beginletters van hun naam, in ieder geval niet naar hun studierichting of plaats waar ze vandaan komen. De zaalgenuoten zullen overgaan tot het vormen van tafels van pl.m. 20—25 man. Bij het vormen van deze tafels zal zooveel mogelijk gestreefd moeten worden dat er van elk jaar enkele studenten tafelgenoot zijn. De oudste wordt b.v. tafelpresident. Elk jaar zouden dan, na een tijd van kennismaking, de tafels van een bepaalde zaal de aan die zaal toegewezen nuldejaars uit moeten nodigen om aan hun tafels aan te zitten. Dit zou met een zekere ceremonie gepaard kunnen gaan. Een verticaal systeem dus, in tegenstelling tot het horizontale systeem in de gezelligheidsvereenigingen. Dit verticale systeem is hier echter zeer gewenscht, daar anders het gevaar dreigt dat groepjes aankomende studenten van dezelfde H.B.S. steeds maar aan elkaar blijven hangen tot schade van zich zelf en het geheel.

Indien aan dit plan met een zeker enthousiasme door de leden van de gezelligheidsvereenigingen zal worden deelgenomen, zal het voor vele studenten die om bepaalde redenen niet van die vereeniging lid kunnen zijn, toch mogelijk zijn om wat meer in Delft te leeren dan wiskunde en technische wetenschappen.

J. LELS.

Wij lezen....

Zes kaarsen voor Indië

door

LEONHARD HUIZINGA.

Algemeen valt waar te nemen hoe velen, die tot voor kort nog fel enthousiast waren om als oorlogsvrijwilliger naar Indië te gaan, thans enigszins, wat zeg ik, aanzienlijk bekoeld zijn in hun geestdrift. In zoverre het voortspruit uit een besef voor momenteel meer dringende, waarschijnlijk tamelijk kortstondige plichten, valt dit feit ongetwijfeld niet te betreuren. Tot hen, bij wie deze terugval aan andere oorzaken is te wijten, zou ik echter willen zeggen: „Laat Huizinga's kaarsen voor U branden. Laat zij U evenwel niet voor enkele uren in een sfeer van valsche romantiek of verontwaardiging brengen, maar laat ze U iets mededeelen". Want dat kunnen zij. Met de hem eigen, scherp analyserende schrijftrant weet Huizinga de natuur van Indonesië weer te geven, tot leven te wekken. Al lezend ziet Gij het bergbeekje langzaam voor U tot werkelijkheid worden, voelt Gij de rust van de dessa op U inwerken. Maar naast deze zullen ook andere facetten aan den „gordel van smaragd" voor U gaan oplichten, sommige langer, andere korter: de intrigues van den

Japanner, de ethnologische achtergrond van den Indonesischen volkerenlegkaart, de Grootte Heer in Buitenzorg, het beleid van de V.O.C., kortom, te veel om in dit korte bestek te vermelden.

Het hoofdmotief van het boekje wordt echter wel gevormd door de innige band die er in den loop der eeuwen tusschen het Westen en het Oosten, tusschen den Indonesiër en den Nederlander is gelegd. Zeker, Huizinga geeft het toe, zij spreken een andere taal, doch waren hun stemmen niet bezig te versmelten in een schoone harmonie? En dit proces nu werd, mede als gevolg van onze slapheid, plotseling onderbroken door den Japanschen overval. Hier moet iets aan gedaan worden, hier kan niet werkeloos worden toegezien; aan het lijden van de 70 miljoen onder den keerkring dient een einde te worden gemaakt. „Te Wapen"! Aldus Leonhard Huizinga.

G.M.

„Stille Strand".

(Niet voor Hagenaars!)

Stille strand
vettig zand.
Wat een lol
overvol.

Kleffe hand,
'k Heb het land
aan zoo'n zee,
net een plee.

Zonnebrand,
alles brandt!
Overal staat
prikeldraad.

Scherpe rand;
snelverband!
Eenig zeg,
'k ga maar weg —

J. Ruys. '41.

D. S. C.

Delftsche Studentenbond.

In verband met de reorganisatie van het Delftsche studentenleven is besloten niet over te gaan tot de heroprichting van de D.S.B., aangezien aan de grondprincipes van de Bond in de nieuwe studentenorganisatie geheel wordt voldaan.

Wij verzoeken de leden van de D.S.B., die hun studie in Delft hervatten, zich ten spoedigste als lid van het D.S.C. en van de Sociëteit Phoenix op te geven en deel te nemen aan de verplichte kennismaking op de Phoenix, welke duurt van 6—31 Aug. Bezittingen van de D.S.B. (geld, boeken e.d.) moeten overgedragen worden aan G. F. van der Want, v. Leeuwenhoeksingel 22. De inschrijvingstermijn voor het lidmaatschap van de S.P. loopt voor Bondsleden 6 Aug. a.s. af.

Vertegenwoordigers der D.S.B.

J. BIJL.

G. F. VAN DER WANT.

R. RADEMAKER.

Sociëteit „Phoenix".

Vanaf Maandag 6 Augustus a.s. zal de Sociëteit „Phoenix" in principe weer alleen voor leden toegankelijk zijn; m.a.w. voor hen, die een lidmaatschapskaart in hun bezit hebben. Zolang de Mensa nog niet elders een onderdak heeft kunnen vinden, zal er voor niet-leden van de Sociëteit, leden van het D.S.C., vanaf die datum van 12 tot 14 uur gelegenheid zijn voor het gebruiken van een warme maaltijd. Leden van „Sanctus Virgilius" en S.S.R. zullen, in afwachting van een definitieve regeling, iedere Dinsdag, Donderdag en Zaterdag na 17 uur de poorten van de Sociëteit geopend vinden, zoodat het zoo gewenschte onderlinge contact gehandhaafd kan worden.

Met nadruk moet er nogmaals op gewezen worden dat een ieder een bord, vork en lepel — en liefst ook een mes — dient mee te brengen, aangezien de thans aanwezige hoeveelheid eetgerei ten eenen male onvoldoende is voor het te verwachten aantal eters. Het bestuur rekent erop dat alle leden in de komende kennismakingstijd hun enthousiasme voor de wedergeboorte van het Delftsch studentenleven zullen toonen, door de Sociëteit zooveel te bezoeken als hun maar enigszins mogelijk is. Voor hen, die nog geen kamer in Delft hebben en op geen enkele manier zelf in een tijdelijk onderdak kunnen voorzien, zal dit door de huisvestingscommissie verschaft worden (zie elders in dit nummer). Niemand zal zich dan ook aan de plicht kunnen onttrekken, in deze tijd aan een actief Sociëteitsleven mede te werken.

Mededeeling.

In de Bestuursvergadering van 27 Juli 1945 zijn op grond van Hoofdstuk XIII, art. 2 der Wet, de volgende Bestuursbesluiten genomen:

a. Lid van de Delftsche Studenten Sociëteit „Phoenix" kunnen slechts zij zijn, die aan de, voor inschrijving aan de Technische Hoogeschool te Delft vereischte zuiveringsnormen, voldoen.

b. In verband met de huidige reorganisatie van het studentenleven is voor het jaar 1945 een Commissie voor de Kennismakingstijd ingesteld, waarin zitting hebben:

P. HINSE, President,

W. J. WOLFF,

G. KOSTER,

E. WIERINGA,

W. P. C. ZEEMAN.

c. Het Bestuursbesluit no. 10, van 12 Februari 1920 vervalt.

Namens het Bestuur,

M. C. BRANDES, Secretaris.

D.S.M.G. „Apollo".

Ieder, die nog in het bezit is van muzieklippen afkomstig uit de bibliotheek van het D.S.M.G. „Apollo", wordt „dringend" verzocht deze onmiddellijk terug te sturen of van het bezit hiervan onverwijld kennis te geven. Correspondentie-adres: W. J. Wolff; v. Leeuwenhoeksingel 20; Delft.

Namens het M.G.:

H. Rellingh — 1ste Fluitenant.

W. J. Wolff — 2de Fluitenant.

H. Salm — Tamboer-majoor.

..... — Back pipe.

Varium.

Sociëteit Phoenix.

Aan dit konijnenbestaan moet voor de winter een einde komen.

(Vrij naar „Vrij Nederland").

PATROONSVERGADERING

op Woensdag 1 Aug. in de aula van de Techn. Hoogeschool.

REDE uitgesproken door den Rector
Magnificus Prof. Dr. Ir. H. J. v. d. Maas.

De eer het initiatief tot deze bijeenkomst te hebben genomen komt toe aan de bestuurleden van de Commissie en de Contact Groep die met dat initiatief een hoogst nuttig werk verrichten. Met velen Uwer had ik reeds herhaaldelijk besprekingen. Het is echter voor het eerst, dat ik mij tot een meer uitgebreid gezelschap kan wenden. Dat vind ik een groot voorrecht. Het is noodig dat er een levendig contact is tusschen hoogleraren en studenten en ook tusschen hen en den Rector Magnificus. Zonder zulk contact kan het onderwijs eigenlijk niet tot bloei komen en vrucht dragen. Hoogleraren en studenten vormen niet twee groepen die geheel gescheiden opmarcheeren naar een verschillend terrein maar zij hebben in vele opzichten één gemeenschappelijk doel. Het verschil in taak en bevoegdheid wil ik daarmede niet verdoezelen.

Vanmiddag gaat het om U die zelf ook een contact, een ander dan het zoo juist genoemde, zult opnemen n.l. het contact tusschen den patroon en den voor het eerst ingeschrevene. De eerste vraag die we ons stellen is deze: welke richtlijnen, welke beginselen hebben hier leidende betekenis. U vindt dat een typische wijze vas aanvatten? Toch niet. In de techniek is in het algemeen de vraag een zoo goed mogelijk compromis te treffen tusschen de verschillende factoren die een vraagstuk beheerschen. Deze, het vraagstuk beheerschende factoren, die ik de beginselen zou willen noemen, kennen we, die staan voor ons vast; wat wij de natuurwetten noemen zijn voor den technicus axioma's. Bij het vormgeven, het typische werk van den ingenieur, is de vraag het compromis zoo te treffen dat met de erkenning van de onaantastbaarheid der natuurwetten, het product het best aan de typische eischen van het bepaalde vraagstuk beantwoordt.

Wanneer we met een vraagstuk van geestelijken inhoud hebben te maken, moeten we beginnen met het vaststellen van de richtlijnen, die het vraagstuk beheerschen. Te meer is het zaak hieraan aandacht te besteden omdat de richtlijnen door verschillende personen aangelegd, lang niet altijd dezelfde zijn, in tegenstelling met den toestand bij de exacte vakken.

Kennis van de richtlijnen en beginselen, eerst daarna de probleemstelling en de behandeling van het vraagstuk. Dikwijls zijn er verschillende of verschillend genuanceerde oplossingen mogelijk, als bij het technisch product. Wel, in zulke gevallen wordt men het gemakkelijk eens over één te aanvaarden oplossing. Veel minder gemakkelijk vindt men elkaar wanneer verschillende richtlijnen worden aangelegd.

Ge hebt getoond beginselen te kunnen onderscheiden en toepassen, de gevolgen van beginselvastheid te willen dragen; ik wesk U op beginselvast te blijven.

Wat zie ik nu als de leidende gedachte bij de vervulling van Uw taak? Deze, dat die taak niet wordt volvoerd door het uitvoeren van macht maar door het dienen. Ge zijt aangezoekt voor patroon omdat in U werd gezien iemand die bereid is een ander te helpen, ook al vraagt hij er niet om. Omdat gemeend wordt dat ge verantwoordelijkheidsbesef hebt. De bereidheid te dienen en het bezit van verantwoordelijkheidsbesef nu zijn voor den ingenieur onmisbare kwaliteiten; eigenlijk voor een ieder die eenige leidende functie moet bekleeden. Onmisbaar ook voor den patroon. Er hangt voor den eerstejaars veel vanaf hoe hij in de studiewereld wordt ingeleid. Wees hem op waardige wijze behulpzaam door hem den weg in het labyrint der T.H. te wijzen en door hem begrip voor de verhoudingen tot docenten, assistenten en personeel bij te brengen. Leer hem verhoudingen op te bouwen, fouten te kunnen erkennen.

Ik durf al deze dingen te zeggen, omdat ik de overtuiging heb dat ik niet voor doovemans ooren spreek. Onze studenten, uit allerlei kring en van allerlei stand, hebben niet meer zoo het gevoel van: wij zijn er. De wereld om ons draait wel. Zij zijn niet meer de „étudiants satisfaits”. Ze voelen hun verantwoordelijkheid tegenover de medestudenten, de T.H., de maatschappij. Het gaat er om de juiste vormen te vinden waarin zich deze opgesloten activiteit, deze „activiteit in spanning”, kan ontplooiën.

Wat is onze T.H.; beter: wat moet onze T.H. zijn? Ze moet eigenlijk een deel zijn van een Universiteit waar de Wetenschap als geheel wordt gedoceerd. De Universiteit, het centrum waar de cultuur wordt gedragen, aan anderen overgedragen en bevorderd. En waar ook de technische wetenschappen worden onderwezen en vooruitgebracht. Terwijl aanvankelijk door Prins Maurits was bewerkt dat aan de Leidse Universiteit ook militair-technische vakken werden gedoceerd is dat later komen te vervallen en geraakte de techniek op den achtergrond. Pas veel later is te Delft een centrum gevormd dat zich vrij heeft kunnen ontwikkelen. Naast de voordeelen van de gespletenheid in Universiteit en Hoogescholen zijn er evenwel niet te miskennen nadeelen vooral ook voor de studenten, waar zij het contact met mede-studenten van geheel andere studierichting missen.

De T.H. heeft als allereerste taak: overdracht en bevordering van de cultuur. Haar leerlingen moeten er de gelegenheid vinden om op elk gebied, zeker op dat der technische wetenschappen kennis te kunnen vinden en opnemen tot op het peil van den oogenblikkelijken stand der wetenschap. Geen geringe eisch en, naarmate de wetenschap meer vordert, een steeds moeilijker te vervullen eisch.

En nu is het in den ouden tijd zoo gegaan dat zij die de lessen van professoren volgden en blijk gaven dat zij de door hen gedoceerde stof hadden verwerkt, een bewijs daarvan kregen, een diploma. Meer en meer werd daarna, voor de vervulling van bepaalde functies, het bezit van zulk een bewijs vereischt. Daarmede is de Universiteit een opleidingsinstituut en dus hoogeschool geworden.

Ten aanzien van onze T.H. moeten we blijven vasthouden aan de hooge taak die haar is gesteld: te zijn een centrum van cultuur, een centrum waar deze cultuur wordt overgedragen en waar zij wordt bevorderd. Hiermede ligt de taak van de T.H., namelijk een wetenschappelijk milieu te vormen en wetenschappelijk onderzoek te bedrijven, vast. Daarnaast en tegelijkertijd daarmede vormt zij een instituut waar opleiding plaats vindt van krachten op wetenschap-

pelijken grondslag, van krachten, die geleerd hebben te werken volgens wetenschappelijke methoden.

Terwijl bij de Universiteiten ook de ontwikkelingsgang met deze schets overeenkomt, is zij bij de T.H. juist andersom geweest. De Technische Hoogeschool was eerst opleidingsinstituut en is pas in 1905 op het niveau van Universiteit gebracht. Dit verschil in ontwikkelingsgang heeft een nog steeds aanwijsbaar effect met zich meegebracht, waarop ik nu niet inga.

We stellen thans als van zelf de vraag of de T.H. aan de gestelde hooge eischen voldoet. Het zou wonderlijk zijn als we daarop zonder meer met ja zouden kunnen antwoorden. Is ieder geval wordt er naar gestreefd doel en werkelijkheid steeds meer met elkaar in overeenstemming te brengen. Daartoe is het noodig voortdurend het doel voor oogen te stellen. Nooit mogen we vergeten dat de opleiding een wetenschappelijk karakter moet dragen. Een zekere mate van feitenkennis moge onmisbaar zijn, het wezen van wetenschappelijke vorming ligt in het aankweken van critischen zin, denkmethoden, de methoden van het stellen en aanvatten van de problemen.

De patroons die anderen hebben voor te lichten, moeten naar mijn meening doordrongen zijn van, zoo niet doordrenkt zijn met, deze opvattingen.

Gij patroons zult ook de jongeren moeten voorlichten t.a.v. het militaire vraagstuk. Dat de verdediging van ons vaderland, de bevrijding van Indië, de handhaving onzer zelfstandigheid nu en in de toekomst van het allergrootste belang zijn, behoeft ik niet te adstrueeren. Het ligt voor de hand, dat de eerste gedachte van U allen is geweest om het land te gaan dienen door dienst te nemen in leger, vloot of luchtmacht. Nu zijn de laatste 30 jaren de opvattingen t.a.v. de wijze waarop een student of afgestudeerde het beste zijn land kan dienen, sterk geëvolueerd. In 1914 en 1915 zijn de bloem der Duitse studenten en vele Duitse geleerden op de Belgische slagvelden gesneuveld. Te laat kwam de legerleiding tot de conclusie dat het beter ware geweest deze krachten te reserveeren voor de ontwikkeling van die wetenschappen en dat spuurwerk die voor de oorlogvoering van belang zijn. In dezen oorlog is dan ook een geheel andere weg gevolgd. Nu is de opleiding van de studenten in die vakken die direct of later, van militaire betekenis zijn, voortgezet. Naar ik vernam, in Engeland voortdurend, in Duitsland tot op het oogenblik dat de noodtoestand werd geproclameerd. Ook in Nederland ging men in 1939 meer den weg op, instellingen die voor de oorlogvoering van belang waren, intact te laten en de daar aanwezige krachten niet aan de organisatie te onttrekken.

Op het oogenblik is er een groot tekort aan opgeleide medici en technici. De opleiding daarvan moet zoo spoedig mogelijk in geregelde banen worden geleid. Het hiaat moet snel worden aangezuiverd en er moet geen nieuw hiaat in de jongere jaren ontstaan. Daarom worden technici en medici op het oogenblik niet als Oorlogsvrijwilliger aangenomen. Alleen dan wél wanneer zij er zelf pertinent op staan. Dan overweegt niet het landsbelang maar de persoonlijke voorkeur en het persoonlijke inzicht. Met deze kennis gewapend kunt ge jonge studenten in vele gevallen van grooten dienst zijn bij het oplossen van een conflict dat velen nog niet geheel hebben verwerkt.

De studenten die op het oogenblik zijn ingeschreven, hebben alle, evenals gij, de verklaring van 10 punten geteekend die hun door den Rector is voorgelegd, nadat zij zich reeds door het invullen van de formulieren der contactgroep goed rekenschap hadden gegeven van de strekking van de meeste punten. Straks zal de zuivering beginnen van de studenten die de zoo juist genoemde verklaring niet hebben kunnen onderteekenen. We wachten daartoe nog op de regels die de regeering zal vaststellen.

Sommigen zullen direct of spoedig, anderen veel later, tot de inschrijving worden toegelaten. Er zullen straks dus studenten binnendruppelen die de zuivering zijn gepasseerd. Ik ben van meening dat, wanneer een student of wie dan ook, de zuivering is gepasseerd, de zaak aan kant is. In elken dienst en bedrijf moet, nadat de zuivering is geschied, het vertrouwen zijn hersteld en weer eensgezind de gezamenlijke taak worden aangevat. De zuiveringscommissies hebben het vertrouwen en haar beslissingen worden aanvaard — zoo niet, dan gaan we den weg op van den chaos.

Wanneer de regelen voor de studentenzuivering, door de regeering gesteld, zijn toegepast en naar te verwachten valt, N.S.B.'ers voor goed zijn geweerd, zullen echter degenen die na een zekeren tijd weer terugkeeren, in de algemeene studenten- en straks in de ingenieurswereld moeten worden opgenomen. Iets anders is het wat moet worden gedaan in dië vereenigingen of kringen waar ballotage heerscht. Aanvaardt men de studenten niet op normale wijze in de vereenigingen met een algemeen karakter, dan beginnen we dadelijk al met afbraak, scheuring. Zoo kan geen maatschappij, kring of gezin bestaan maar wordt de kring van geestelijke paupers steeds grooter, die der geestelijke élite steeds kleiner. Naar mijn meening moeten er na de zuivering geen tegenstellingen in de studentenwereld blijven voortwoekeren maar moet, in samenwerking, de taak die er voor allen ligt, worden voortgezet.

Aan het eind van een werk of project gekomen, zal de ingenieur een nacalculatie uitvoeren. Wanneer de huidige eerstejaars dat aan het eind van zijn studie doet, zal hij bij die nacalculatie nimmer zijn patroon moeten kunnen vergeten. Die moet hem iets hebben meegegeven dat voor hem van groote waarde was. Iedere patroon zal dat op eigen wijze doen, op verschillende punten meer den nadruk leggen dan een ander. Ik zie als ideaal dat gij allen den nieuw-ingeschrevene als vanzelf door Uw persoonlijkheid bijbrengt, dat hij in zijn leven bereid moet wezen zijn taak dienend en met besef van verantwoordelijkheid tegenover mensch en zaak te verrichten.

Toespraak van den President van de Commissie.

Aangezien ik uitgenoodigd ben tot U te spreken namens de Commissie der Delftsche Studenten, wil ik beginnen een korte schets te geven van de organisatievorm, zooals we ons die voor Delft gedacht hebben. Als alles overkoepelende organisatie is ontworpen het D.S.C.; het lidmaatschap hiervan houdt automatisch in het lidmaatschap van de studievereenigingen (zooals tegenwoordig de vakvereenigingen genoemd worden). Tevens is men automatisch geabonneerd op het Officieel Orgaan en kan men deel nemen aan de mensa, die voorloopig op de S. P. gehouden wordt. Verder is het lidmaatschap een noodzakelijke voorwaarde voor toetreding tot alle andere studentenver-

eenigingen. Door deze maatregelen is het praktisch niet mogelijk geen lid van het nieuwe corps te worden, hiernaar is met voorbedachten rade gestreefd: wij willen komen tot een hechte gemeenschap van studenten en docenten aan de T.H. Vooral de zg. nihilisten moeten voorgoed verdwijnen en veranderen in actieve leden van de studenten-gemeenschap. De reden voor dit streven zal ik U in het volgende uiteen trachten te zetten. Verder is het lidmaatschap een noodzakelijke voorwaarde voor toetreding tot alle andere studentenverenigingen, zoowel op sport-, cultureel, als ook gezelligheidsgebied.

Aangezien er nog eenige onduidelijkheid schijnt te bestaan aangaande de tot standkoming van de Commissie der Delftsche Studenten, die plannen heeft opgemaakt en reeds goeddeels uitgevoerd, wil ik een korte historische beschouwing hieraan vastknoopen. Tot 1940 bestonden er 4 studentenverenigingen: het Corps en de Bond, beide algemeene verenigingen, door geen ideeële geschillen gescheiden: verder de R.K. vereniging Sanctus Virgilius en de gereformeerde S.S.R. Gedurende den oorlog is het verlangen gegroeid om tot groter eenheid in de Delftsche Studentenwereld te komen. Dit verlangen bleek o.a. uit de enquête, die najaar 1943 gehouden werd. Op de resultaten van deze enquête is het plan „de Scheeve Jan” gebouwd. Direct na afloop der vijandelijkheden is de Contact Groep als eenige nog functioneerende organisatie begonnen, het studentenleven weer op gang te brengen; in den beginne kon er slechts uit een zeer beperkt mensenmateriaal geput worden; gaandeweg werd dit beter en werden voor alle voorkomende werkzaamheden steeds uit ruimer kring de mensen gerecruiteerd. Zoo zocht de Contact Groep een aantal vertegenwoordigers van de vooroorlogse studentenorganisaties aan, een commissie te vormen om de studentenwereld te reorganiseren. Na eenige tijd heeft deze commissie zijn plannen voorgelegd aan een soort adviesraad, waarin weer alle groepeerings vertegenwoordigd waren: D.S.C., Bond, Sanctus, S.S.R., Centrale Commissie, H.S.V. en Contact Groep. Die adviesraad heeft de plannen zonder een stem tegen goedgekeurd. Belangrijker echter dan de vorm van de organisatie zelve is de reden, waarom we naar nieuwe vormen gezocht hebben.

Meer dan eenige andere groep uit onze Nederlandsche samenleving vormt de groep der ingenieurs een schakel tusschen enerzijds de handwerkers, anderzijds de intellectuelen en leidinggevenden. Door deze positie bestaat voor den ingenieur, de mogelijkheid, op groote schaal zijn bijdrage te leveren voor een harmonisch samenwerken van deze zoo juist genoemde groepen. De invloed, die de ingenieur op zijn maatschappelijke omgeving uitoefent, kan veel groter en gunstiger zijn, dan die van menschen, die een speciale sociale scholing hebben doorlopen en wier uitsluitende taak het is „sociaal” te zijn. Men kan dit vergelijken met een geestelijke, die veelal a priori met wantrouwen tegemoet getreden wordt, terwijl door deze wantrouwende een leek, die de ideeën en principes der geestelijke in toepassing brengt, gemakkelijk geaccepteerd en wellicht nagevolgd wordt.

Het is niet voldoende te hopen, dat de ingenieur als bindende schakel zal optreden: het is een belangrijk, zoo niet het belangrijkste vereischte voor een gezonde maatschappelijke opbouw, dat de verschillende lagen van de bevolking in nauw onderling contact staan, dat er begrip voor en inzicht in wederzijdsche moeilijkheden is, dat de scheidingslijnen tusschen de verschillende maatschappelijke groepen zoo weinig mogelijk scherp zullen zijn. Door zijn positie is er voor den ingenieur een grootsche taak weggelegd.

Bezien we nu echter de werkelijkheid, dan blijkt, dat de opleiding voor ingenieur deze kant tot nog toe bijna geheel en al verwaarloosde — gelukkig zijn er teekenen, die op een diepgaande en gunstige verandering in dezen wijzen — maar ook al komen de plannen op dit gebied geheel tot verwezenlijking, dan blijft er toch nog een belangrijk deel van de zoojuist geschetste opvoeding voor instanties buiten de T.H. weggelegd, en wel voor de studentenverenigingen.

In de studentenwereld leert men zich bewegen, leert men om te gaan met menschen van velerlei denkriching en naarmate de plannen van de regeering op het gebied van studiebeurzen met succes ten uitvoer gebracht worden, ook met menschen van de meest uiteenloopende milieus. Door de vele verenigingen en commissiën bestaat voor een groot aantal studenten de mogelijkheid zich reeds vroeg te trainen in het geven van leiding, in het zelfstandig optreden en het nemen van initiatief, zoowel onder medestudenten als ten opzichte van de buitenwereld. De student is in het verenigingsleven in staat zijn meening te vormen door contact met studiegenooten, die op bepaalde gebieden verder zijn dan hij zelf; hij kan dagelijks in het debat zijn eigen meening tegenover die van anderen verdedigen. Kortom: een intensief medeleven in de studentenmaatschappij is voor ieder, die de eerder geschetste sociale taak naar behooren zal willen vervullen, onontbeerlijk; over de aangename zijde wil ik hier zwijgen.

Het zal tot de taak van de patroons behooren, hun cliënten in de eerste plaats te doordringen van deze ideeële en sociale kant van hun studie, en in aansluiting daarop hen te wijzen op het belang, eigenlijk de noodzaak, zoo intensief mogelijk met het studentenleven mee te doen. Er kan nooit genoeg op gewezen worden, dat voor den ingenieur, niet uit persoonlijke, maar uit nationale overwegingen de karaktervorming en een breede kijk op het maatschappelijk gebeuren even noodzakelijk zijn als een gedegen technische ontwikkeling. Vooral nu wij overstromd worden door een 1500-koppige horde van eerstejaars, is het noodzakelijk dat de ideeële opvattingen als een paar vaste rotsen in een stroom stand houden. Ik wil hier de hoop uitspreken, dat wanneer er uit dit aantal een bepaald percentage geschift moet worden, dat dan de T.H. ook naar maatstaven als karakter en algemeene ontwikkeling zal oordeelen. Hiertoe is natuurlijk een eerste vereischte een veel nauwer contact tusschen student en hoogleeraar dan voor den oorlog. Ook in deze richting heeft de patroon een taak: van de zijde der professoren wordt er moeite gedaan tot een beter contact met alle studenten; de patroons moeten er dan ook voor zorgen, dat hun cliënten van de geboden mogelijkheden gebruik maken. Dit is tevens een van de methoden om het zoo verfoeilijke repetitorenstelsel uit te roeien.

Bij vele oudere studenten is een sterk gegroeid verantwoordelijkheidsgevoel te constateeren. Het is te hopen, dat ook bij U deze groei heeft plaats gevonden. Want het is nu niet meer de bedoeling, dat de patroon zich er toe beperkt gedurende een of twee middagen zijn cliënten rond te leiden door de verschillende teekenzalen en laboratoria, met als klap op de vuurpijl een boterletter op St. Nicolaas, we moeten nu komen tot een verhouding die benadert wat in de Angelsaksische landen de verhouding tutor-student is. U zult dus steeds

weer contact met Uw cliënten moeten zoeken en waar dat nodig is, hun activiteiten binnen en buiten de studie in goede banen leiden. U moet mee helpen te voorkomen, dat Delft een vakschool wordt; een vakschool is een uitstekende inrichting maar niet wanneer hij de pretentie heeft, hooger onderwijs te bieden. Doordat nu praktisch alle nieuw aangekomenen een patroon krijgen is het mogelijk deze invloed ten goede in zeer breeden kring te verspreiden.

Deze invloed ten goede moet buiten de studie in hoofdzaak de volgende twee terreinen bestrijken: 1. de opvoeding van menschen die hun sociale taak tot heil van het vaderland kunnen vervullen; 2. de opvoeding tot technici die te allen tijde beseffen dat de techniek slechts middel, nooit doel mag zijn. De afgelopen oorlog is een macabere illustratie van het gevaar, dat een hoogopgevoerde techniek oplevert, wanneer de geestelijke ontwikkeling niet gelijken tred daarmee houdt. De mensch, die op eenigerlei wijze in staat is de natuur voor een deel te beheerschen, moet deze beheersching geestelijk kunnen verantwoorden. Gebeurt dit niet, gaan we steeds verder den weg van de specialisatie op, dan komen we ook steeds dichter bij de uiterst gevaarlijke situatie, dat de wetenschappelijke en de technische mensch de resultaten van hun zwarte kunst aanbieden aan lieden wier oogmerken zij niet kunnen begrijpen en zeker niet kunnen beoordeelen; anderzijds brengen deze niet-technische lieden een projectiel tot ont-ploffing, zonder daarvan de uitwerking en nawerking te beseffen.

Bij het tot stand brengen van de nieuwe organisatie voor de Delftsche studenten is ons oog er steeds op gericht geweest, deze algemeene en sociale vorming zooveel mogelijk in de hand te helpen werken.

Mogen uw werkzaamheden er toe bijdragen, dat de Technische Hoogeschool ingenieurs aflevert, die ook ten volle in staat zijn hun belangrijke sociale taak, nl. het vormen van een schakel tusschen de verschillende bevolkingsgroepen, te vervullen.

Mogen bovendien uw werkzaamheden er toe bijdragen, dat het op-groeiend technisch geslacht niet een slaaf wordt van de techniek, maar dat de komende ingenieurs de techniek zullen hanteeren als een instrument om de Nederlandsche Gemeenschap welvarender en gelukkiger te maken.

REDE gehouden door den President van de C. C.

Als president van de Centrale Commissie moeten mij nog eenige overpeinzingen van het hart, voordat ik na wat praktische wenken deze bijeenkomst zal sluiten.

Reeds aan het begin van deze middag, toen wij samen ons geliefde volkslied zongen, hebben wij daarin willen uitdrukken, dat wij onze studie als een nationale plicht zien. Hierop wil ik nu wat dieper ingaan. Iedere Nederlander, die met open oogen het gebeuren om zich heen beschouwt, schrikt van de enorme hoeveelheid arbeid, die verricht zal moeten worden om van ons vaderland weer een eenigszins modern georganiseerde rechtsstaat te maken. Bovendien lijden nog duizenden landgenooten en miljoenen rijksgenooten onder de wreede onderdrukking der Japanners. Aan de bevrijding van hen moet Nederland, dat zijn eigen vrijheid voornamelijk aan zijn bondgenooten te danken heeft, het leeuwendeel voor zich opeischen. Er moeten groote legers jonge mannen naar Indië! En als wij dit weten, dan vragen wij ons af, of het wel verantwoord kan zijn, dat wij rustig in Delft gaan studeeren, en wéér andere jonge menschen laten vechten, wéér anderen hun leven laten waggen voor idealen, die toch ook de onze zijn. Wij constateeren dan, dat het niet aan ons is om hierover te beslissen. Zij, die het meeste inzicht en het beste overzicht hebben moeten ons hierbij raden, met name dus onze regeering. Deze heeft hiervoor zekere richtlijnen gegeven, waaruit blijkt, dat ook het af-studeeren van veel Delftsche studenten een nationaal belang is. Niet alleen voor het herstel en de vernieuwing van ons vaderland zijn vele academisch gevormde krachten noodig, maar bovendien zal door ons materieel gebrek Nederland's plaats onder de naties voor een groot deel afhangen van de vertegenwoordiging en prestaties op meer geestelijke terreinen. Ongetwijfeld moet hier de uitzending van goede technici onder gerekend worden.

Wanneer dus deze argumenten de regeering er toe hebben gebracht alle studenten, die nog niet halverwege hun studie zijn, ernstig in overweging te geven zich als vrijwilliger te melden, dan is het wel diep treurig, dat van de 1500 jongens, die zich bij de Contactgroep hebben gemeld om dit jaar voor het eerst in Delft te gaan studeeren, niet meer dan 30% bereid is zich voor Indië te melden wanneer zulks noodig blijkt. Ja, het aantal van 1500 nieuwaankomende studenten is op zichzelf een aanfluiting voor iedereen, die beseft hoe noodzakelijk een groot enthousiasme voor de bevrijding van Indonesië is. Het staat aan U, Mijne Heeren-patroons, om deze plicht van de Nederlandsche jeugd voor Uw cliënt nog eens flink te onderstrepen. Wij echter, die in Delft blijven, moeten studeeren met begrip voor de omstandigheden en de wereld waarin wij leven. Wij zullen snel moeten studeeren, maar ook goed! Niet alleen moet het hiaat van jonge ingenieurs worden opgevuld, maar de toekomstige ingenieurs moeten in staat zijn hun land goed op te bouwen, of met inzicht, met technische kennis en begrip Nederland's naam hoog te houden in den vreemde. Het goed en snel studeeren is een nationale plicht! Dit Uw overblijvende cliënten bij te brengen, zal veel aandacht van U eischen.

Wat nu te verstaan onder goed studeeren? Het antwoord hierop hoorde U vanmiddag reeds van de andere sprekers. En het verheugt mij U te kunnen vertellen, dat er aan plannen gewerkt wordt, om reeds deze cursus te beginnen met de verbreeding van de Delftsche opleiding. De door zoo velen gemiste academische vorming zal worden ingevoerd in de vorm van een studium generale, dat door iedereen gevolgd kan worden; op welk volgen ook eenige dwang zal worden uitgeoefend. Het welslagen van dit studium generale hangt af van het enthousiasme, dat U Uw cliënten weet bij te brengen. U moet hen opwarmen en achter den broek zitten, dan pas kunnen deze plannen succes hebben.

Het goed studeeren houdt niet alleen een verbreeding van de studie in, doch bovendien een veel intensiever werken. Wanneer wij spreken over een urgentieprogramma - waarmee wij dan uitdrukken dat de noodzaak van snel studeeren groot is - dan vergete men nooit, dat dit vooral moet duiden op intersiever studie, niet op ver doorgevoerde specialisatie of op een afraffelen om snel een diploma in de zak te krijgen. De urgentie moet resulteren in een ontbreken van al het nuttelooze tijd verdoen, dat vroeger dikwijls bij het studeeren hoorde. Het wachten op assistentie, het inkten, het dicteren overschrijven en het tweemaal leeren van een vak omdat men geen tentamen kon doen, dat moet verdwijnen.

Voor de hand ligt, dat voor deze intensievere studie een goede samenwerking met de hoogleraren van eminent belang is. In het verleden heeft hieraan nogal wat ontbroken. En Mijne Heeren, dat lag heusch niet alleen aan de Technische Hoogeschool. De ongegronde vrees voor den hoogleeraar in sommige, en het op het tweede plan stellen van de studie in andere kringen waren uitingen van een geest onder de studenten, die niet terug mag keeren, zeker niet op dit moment! U moet er voor zorgen, dat Uw cliënten vlotter met de moeilijkheden naar hoogleraren en assistenten durven gaan, dan zal ook van de zijde der Technische Hoogeschool de medewerking zeker niet ontbreken.

Dat U als patroon bent aangewezen door de Centrale Commissie, en niet zooals vroeger door den Senaat, is een uitvloeisel van de pogingen om in het actieve studentenleven meer studenten te betrekken. De Centrale Commissie, die ontstaan is uit de vroegere handleidingen-vereening, heeft toen de Duitschers de gezelligheidsvereeningen ontbonden, dat deel van de taak dezer vereeningen overgenomen, dat lag op het gebied van vertegenwoordiging en behartiging van de belangen der studenten naar buiten. Iedere insider weet op welk een voortreffelijke wijze het toenmalige bestuur zich van deze taak tot 1942 heeft gekweten. Ook nu is de Centrale Commissie de meest omvattende vertegenwoordiging*) en als zoodanig is ook deze aanwijzing van patroons in onderling overleg aan haar opgedragen. Teneinde het separatisme zooveel mogelijk tegen te gaan, is bij de keuze geen rekening gehouden met het lidmaatschap van vroegere vereeningen. Deze maatregel eischt weer een grootere inspanning van U dan vroeger. U zult U er over heen moeten zetten, dat Uw cliënt misschien uit een heel ander milieu komt. U zult U in zijn moeilijkheden moeten verplaatsen en zijn levensopvatting moeten eerbiedigen. U hebt er voor te zorgen, dat Uw cliënt op de juiste plaats in onze studentenmaatschappij terecht komt. Een persoonlijke antipathie mag hier natuurlijk geen rol spelen. Wel moet U er voor waken niet te zachtzinnig met Uw cliënten om te springen. „Zachte eieren” worden ook geen goede ingenieurs en zeker geen goede Delftsche studenten! Den Delftenaren is dikwijls verweten dat zij ruw, hardhandig en ontactisch, maar nooit dat zij onoprecht waren. Dat moet zoo blijven!

Ook na September, na de eventuele groentijd, blijft U verantwoording dragen voor Uw cliënt, en zult U op de hoogte dienen te blijven van zijn gedragingen op de Technische Hoogeschool en daarbuiten. De patroon moet deze persoonlijke verantwoordelijkheid goed begrijpen. Hij zal er b.v. veel toe bij kunnen dragen, dat zijn cliënt het juiste evenwicht tusschen studie en ontspanning, tusschen Technische Hoogeschool en Corps vindt. Dat, mijne Heeren is de grootste uitbreiding van Uw taak. In Engeland zijn het de tutors die deze verantwoordelijkheid dragen. Misschien zullen ook later in Delft dergelijke sociale leerkrachten worden aangesteld. Nu echter moeten de studenten het zelf klaar spelen en zullen de oudere studenten de jongere moeten helpen hun weg te vinden, en niet alleen in de eerste maand.

Samenvattend komt het er dus op neer, dat U Uw cliënt bij brengt een grootere verantwoordelijkheidsgevoel ten opzichte van het algemeen belang, gespecificeerd in het nationaal belang, en de overtuiging dat hij intensiever moet studeeren maar dat ook het deelnemen aan het studentenleven behoort bij de opleiding voor een maatschappelijk waardevol ingenieur. Tevens dat U de geheele cursus Uw verantwoordelijkheid blijft gevoelen en contact met Uw cliënt blijft houden. Thans nog eenige technische opmerkingen: Voor nieuwaankomende studenten zullen voor September practisch geen studieboeken beschikbaar zijn. Pas later, als herdrukken en een beroep op de afgestudeerden voldoende materiaal hebben opgeleverd, kan een distributie hiervan worden verwacht. Boeken uit het buitenland zullen nog langer op zich laten wachten, doch ook van deze zijde is veel hulp toegezegd.

*) (hear, hear; red.)

Vervolg: Ter Overdenking.

Massa, wat deed en doet Gij?

„Cijfers” roept het domme publiek, „geef ons cijfers”. Welnu, hier hebt ge ze. Wat is het aantal der horden, die zich voor de eerste maal (wenschen te) laten inschrijven? Hoeveel tekenaars hopen alsnog aan de studie te gaan?

De oplossing van deze en dergelijke raadsels zult ge hieronder kunnen vinden in een overzicht van de studenten, die zich tot op 22 Juli 1945 bij het bureau van de Delftsche Studentencontactgroep hadden gemeld.

Vooraf een verklaring der rubrieken:

I. Zij, die de loyaliteitsverklaring teekenden; Ia, Zij, die op 5 en 6 Mei (ongeldig) teekenden of hun handtekening voor 5 Mei terugtrokken; Ib, Zij, die van de officieel geboden gelegenheid om verder te studeeren profiteerden; Ic, Zij, die van deze gelegenheid niet profiteerden.

II. Zij die zich op Rauters oproep voor tewerkstelling in Duitschland aanmeldden; IIa, Zij die vóór Nederlands bevrijding in het vaderland waren teruggekeerd; IIb, Zij, die in Duitschland bevrijd werden.

III. Zij, die de loyaliteitsverklaring niet teekenden en in Nederland bleven; IIIa, Zij, die naar de opvattingen van de contactgroep bij de inschrijving aan de T.H. niet toegelaten zouden worden; IIIb, Zij, waartegen naar de opvattingen van de contactgroep geen bezwaren bestaan.

IV. Zij die zich voor het eerst aan de T.H. willen laten inschrijven; IVa, Zij die in den Arbeidsdienst geweest zijn; IVb, Zij die niet in den Arbeidsdienst geweest zijn.

De 3 in elke kolom onder elkaar staande cijfers geven de aantallen aan dergenen, die bevestigend resp. ontkennend antwoordden op, dan wel niet gesteld werden voor de volgende vraag: „Indien de regering te kennen geeft, dat ge tot een groep behoort, waarvoor het wenschelijk is, dat zij zich vrijwillig meldt voor de bevrijding van Indië, zijt ge dan bereid oorlogsvrijwilliger te worden?”

I				II		
Ia	Ib	Ic	Totaal	IIa	IIb	Totaal
41	34	22	97	108	119	227
19	19	7	45	65	34	99
39	51	17	107	43	74	117
99	104	46	249	216	227	443

III			IV		
IIIa	IIIb	Totaal	IVa	IVb	Totaal
25	333	358	29	403	432
20	125	145	33	590	623
34	204	238	25	337	362
79	662	741	87	1330	1417

Totaal: 1114 — 912 — 824.
Summa summarum: 2850.

Ter verduidelijking kunnen nog 2 aantekeningen aan deze getallen worden toegevoegd: 1. Van de tekenaars kwamen waarschijnlijk slechts de optimisten, dus zij die dachten een goede kans op snelle toelating te maken, zich opgeven bij de Contactgroep. 2. Een groot aantal van de vroegere studenten (niet-tekenaars) zullen hun studie niet hervatten; naar schatting betreft het hier een 30 à 40 pct.

Volgens meer recente, d.w.z. tot en met 27 Juli bijgewerkte gegevens hadden zich bij de Contactgroep 1520 personen aangemeld, die zich voor de eerste maal aan de T.H. wilden laten inschrijven. Deze waren als volgt over de verschillende vakken verdeeld:

Civiel	371	Technoloog	242
Bouwkunde	81	Mijnbouwkunde	48
Werktuigbouwkunde	310	Natuurkunde	48
Vliegtuigbouwkunde	119	Landmeten	14
Scheepsbouwkunde	55	IJken	1
Electrotechn.	231		

Totaal 1520.

Hoevelen zijn nu tot dusver enthousiast genoeg geweest om zich te laten inschrijven aan de T.H.? Ach, niets is eenvoudiger dan onderstaand schema op u te laten inwerken.

Afd.	Nu.	Me.	Totaal
C	216	68	284
B	43	20	63
W	174	65	239
S	30	19	49
V	64	18	82
E	123	42	165
T	131	83	214
M	20	20	40
N	31	18	49
L	8	3	11
Y	1	—	1
A.L.	—	1	1
Totaal	841	357	1398

Verklaring: Afd. — Afdeling; Nu. — Zij die zich voor de eerste maal lieten inschrijven; Me. — Zij die al een of meerdere malen waren ingeschreven. Ziehier een artikel, waarmee U uw geheugen en opnamevermogen voor getallen kunt toetsen. Wellicht is het iets voor psychologische instituten. Zoo ja, dan is het werk der contactgroep niet geheel vergeefs geweest.

G. M.

Studium Generale.

„Il n'y comprit rien; il avait beau écouter, il ne saisissait pas. Il travaillait pourtant, il avait des cahiers reliés, il suivait tous les cours, il ne perdait pas une seule visite. Il accomplissait sa petite tâche quotidienne à la manière du cheval de manège, qui tourne en place les yeux bandés, ignorant de la besogne qu'il broie.”

G. FLAUBERT, Madame Bovary.

Charles Bovary is eigenlijk een zielige figuur. Maar dat is hij pas in de tweede plaats. In de eerste plaats is hij onbenullig en geborneerd. Hij kan het niet helpen, zult u zeggen, er zijn zooveel zulke menschen, je kunt het ze toch niet kwalijk nemen? Ja, ze zijn er en ze zullen er altijd zijn, net zooals de armen. En zooals de armen kunnen ook zij gelukkig zijn; wat dat betreft, is er weinig verschil. Het is alleen zoo beroerd dat ze vaak op vrij belangrijke plaatsen in de maatschappij terecht komen. En al zijn ze dan zelf gelukkig, ze kunnen duizenden medemenschen in het verderf storten, te beginnen met hun eigen vrouw. Madame Bovary is er het klassiek geworden voorbeeld van. Maar de armen worden in weerwil van hun persistentie geholpen, zoo hoort het tenminste. En dat gebeurt meestal door ze te ondersteunen met geld of goederen. Het zou beter zijn ze een goede bestaansbron te geven; om te kunnen genezen moet men den oorzaak van de ziekte zoeken. Zoo wordt het kwaad van de onbenulligen en geborneerden niet weggenomen door ze van verantwoordelijke maatschappelijke posities uit te sluiten. Tenslotte zullen ze er nog altijd in slagen hun vrouw ongelukkig te maken. Neen, de onbenulligheid en de geborneerdheid zelf dienen bestreden te worden. Dit is een kwestie van opvoeding.

Charles' moeder was een lieve vrouw misschien, zij huurde zelf een kamer voor haar zoon en zorgde er voor dat hij brandhout kreeg en iedere week een stuk vleesch; dat maakte dat hij zelf niet hoefde te denken of te zorgen. Hij hoefde alleen maar zijn lesje te leeren, al begreep hij er eigenlijk niets van. Vrienden om hem af te leiden of te helpen had hij niet. Alle voorwaarden voor zijn mislukking waren dus vervuld.

Nu valt het niet te loochenen dat karakter in de eerste plaats door aanleg bepaald wordt, maar er is toch ook nog zoo iets als karaktervorming; (of was dat alleen maar een hersenschim van de arbeidsdienst?).

De karaktervorming van den aankomenden student heeft reeds voor een groot deel plaats gehad, maar zij dient voortgezet te worden. Het schijnt dat wij dat tegenwoordig wel inzien. Het gezelligheidsleven wordt meer gestimuleerd dan ooit. Het wordt niet alleen voor iedereen bereikbaar gemaakt, maar het wordt bijna onmogelijk er geen deel aan te nemen.

Wordt op deze wijze aan de algemeene karaktervorming gewerkt, het zal ook noodig zijn den student als wetenschappelijk gevormd mensch te vervolmaken. Daartoe zal het noodig zijn dat hij niet alleen in het enge kringetje van zijn eigen vak blijft rondloopen, maar dat zijn

oogkleppen worden afgenomen, dat hem een blik gegeven wordt op het geheel der wetenschappen en dat hij de plaats van zijn eigen studie leert zien in verband met de andere. Hier ligt dus een taak voor het onderwijs, dat niet louter vakstudie behoort te zijn, maar dat ook in algemeenen zin moet oriënteren en door een juiste werkwijze het wetenschappelijk karakter van de leerlingen moet opbouwen.

Door zijn feitelijke doelstelling op de techniek, die in wezen slechts middel is, leidt het onderwijs aan de Technische Hoogeschool tot eenzijdigheid. Om hieraan te ontkomen zal het noodig zijn de techniek in een ander licht te zien, niet als doel maar als middel. En dan wordt het noodzakelijk ook het eigenlijke doel te bestudeeren, dat wil zeggen dat er nog wat meer dan techniek alleen gedoceerd zal moeten worden. Er zullen algemeen vormende colleges ingevoerd moeten worden, een „Studium Generale”, waarin vakken als filosofie, cultuurgeschiedenis, sociologie en anderen de tekorten op systematische wijze aanvullen. Eerst dan zullen de voorwaarden vervuld zijn waardoor de ingenieur kan worden wat hij zijn moet: een midden in het leven staand, wetenschappelijk gevormd mensch.

Juli 1945.

J. J. TERWEN.

Honni soit qui mal y pense.

Aan U, Mijnheer B.

Mijnheer B., ik bezit niet de vlotheid van pen van een Zola of een dergelijk iemand, anders zou ik U ongetwijfeld een „J'accuse” naar Uw zielig verworden hoofd slingeren dat U dagen lang, ja wat zeg ik, weken lang een barstende hoofdpijn zou bezorgen. Maar ach wat zou het helpen,

U doet niets,

U zegt niets,

U merkt niets,

U voelt U niet gemakkelijk.

Kortom wat doet U eigenlijk wel? Ja, U doet wel wat, U hindert me ontzettend, zoo erg, dat ik dat met geen pen of gebaren kan beschrijven. Dat ik U nog niet heb aangevallen, komt uitsluitend door de ongelukkige situatie waarin ik verkeer ten opzichte van U. Ik heb namelijk een houten been en ben veel kleiner, zoodat bij een eventuele vechtpartij U het ongetwijfeld toch zou winnen door Uw brute kracht.

Intusschen hoop ik, Mijnheer B., dat U langzaam Uw lichaam in een aller-onplezierigst vraagteken hebt gekronkeld, want U zoudt natuurlijk wel eens willen weten waarom ik zoo leelijk tegen U doe en wat er eigenlijk boven Uw belachelijke gestalte hangt.

U heeft, als U dan aan de leestafel zat, vast nooit naar boven gekeken, want anders had U mij wel eens gezien. Ik wil echter heelemaal niets van U, want U zoudt mij slechts hinderen. Maar één ding wil ik toch wel van U en dat is, dat U Uw uiterst negatieve houding omzet in een uiterst positieve houding. Het is meer dan ergerlijk, zooals U in een stoel aan de leestafel kruipt en ijverig gaat zitten lezen totdat Cor U wekt voor het nuttigen van Uw Socprak.

En zelfs dan, Mijnheer B., propt U de van tevoren gereedgemaakte spijbsballen in Uw wezenlooze roode kop. Stilzwijgend, men kan U zelfs niet hooren smekken. Na den eten gaat Ge weer terug naar de leestafel, pakt Uw tijdschrift weer op en leest bewusteloos verder. Een gesprek of eenige conversatie heb ik U nog nooit zien voeren.

Mijnheer B.,

Daarvoor wordt niet aan alle kanten zoo hard gewerkt om de Delftsche Studentenleven weer te doen herleven.

Daarvoor is de Sociëteit voor alle studenten met een oranje kaart niet toegankelijk.

Daarvoor is trouwens ook de leestafel niet.

Daarvoor kunt gij ook geen Socprak krijgen.

Gij, Mijnheer B., zijt de kern en het zinnebeeld van de lauwe trage massa, die zich alles laat aanleunen en alles goed vindt, nergens een eigen meening over heeft, kortom wat we nu net niet kunnen gebruiken. Mijnheer B. beter Uw leven, want anders kon ik wel eens in wilde woede over Uw slapheid in Uw hoofd gaan pikken of U gaan slaan met mijn houten been.

En dat, Mijnheer B., is heelemaal niet plezierig, nee heelemaal niet.

Ph.

't Haantje.

Dinsdagmiddag, 3.57 uur — smoorheet — dorst. Drie omstandigheden, die mij de absolute zekerheid verschaffen, dat ik me schielijk naar de redactievergadering moet begeven. Ik strop dus snel een das om, schiet mijn colbertje aan en duikel de steile, donkere trap af. Even later haast ik mij over de hobbelkeitsjes van 't O.D., terwijl ik in gedachten reeds de copy doorneem; bij de Schoolstraat controleer ik de tijd op de groote klok van de scheeve Jan: één minuut voor vier. En dan gebeurt 't, plotsklaps, onontkoombaar.

Als in een afschuwelijk visioen word ik door een onzichtbare hand ruw in de kraag gegrepen en omhoog gesleurd. De Satansvuist schudt mij door elkaar, verheft mij boven dakpandaken en boomengroen en doet de aarde steeds verder onder mijn voeten verdwijnen. 't Duizelt mij, de adem stukt in m'n keel en mijn ledematen verstijven van schrik. Een kort oogenblik moet ik half bewusteloos zijn geweest, dan word ik met een smak tegen iets aangestoten. Automatisch zoeken mijn handen houvast en wanneer ik mijn oogen durf te openen doe ik de afschuwelijke ontdekking, dat ik me aan 't haantje van de torenspits heb vastgeklampt. Een wilde angst drijft mij tot daden; met bovenmenselijke inspanning weet ik mij schrijlings op de rug van 't haantje te zetten, waardoor mijn levenskansen iets schijnen verbeterd.

Nog heb ik geen gelegenheid gehad om me iets van dit metaphysisch gebeuren te realiseeren, of 't haantje begint te spreken.

„Ik krijg slechts zelden bezoek,” zoo begint hij, „dus neem mij niet kwalijk als ik je wat over mijn ervaringen vertel.”

En terwijl wij zachtjes in de zomerwind schommelen vervolgt hij: „Vandaag is het weer een slechte dag voor mij, want de wind is Oost en dan moet ik de godganschelijke dag verhalen aanhoren over wat daarginds ('t haantje wenkt met één oog in oostelijke richting) zich afspeelt: armoede, verbittering, honger, platgebrande steden, walgelijke massagraven, gebroken mensen en verpeste jeugd.”

„En in 't Zuiden” gaat hij voort, nadat hij zich snel heeft afgewend van een onverwachte rukwind, die hem midden in het gezicht blaast, „in het Zuiden is het al niet veel beter. Luister! Hoor je niet 't droeve lied van die Fransche moeder, wier beide zoons voor het executie-peleton van den tyran zijn gevallen? Haar man is reeds lang dood en het leven heeft thans voor haar geen waarde meer. Hoor, zij weent zachtjes terwijl zij 't lievelingslied van haar oudste speelt”.

Ik luister, maar vermag niets anders te horen dan 't ruischen van de zomerwind die ons geleidelijk rondrijft.

„In 't Westen is het ook misère. Daarstraks nog hoorde ik het kermen van duizenden oorlogsgewonden, af en toe begeleid door de tonen van Big Ben en het gefluit van fabriekssirenes. Het is een sinister geluid, dat je door merg en been gaat. En als ik al deze droeve dingen heb moeten aanhoren, en de Noorderwind mij vertelt over de ellende, die hij heeft meegemaakt, dan wensch ik zachtjes dat 't maar windstil mag worden, dat ik mij in de zon mag koesteren en rustig neerzien op het vredig gewriemel aan de voet van mijn verheven standplaats. Kraaien mag ik niet sedert zij mij hier hebben verbannen en ik vraag mij af, hoe ik 't straks in de najaarsstormen zal moeten bolwerken, ik word immers al een dagje ouder!”

Met verbazing bedenk ik mij eensklaps, dat 't haantje hier al honderden jaren moet staan zonder één woord te zeggen en toch nog in staat is zoo goed zijn woordje te doen. Ik begin mij op mijn wonderlijke zetel meer op mijn gemak te voelen en juist als ik mijn gastheer wil aanmoedigen zijn somber, maar belangwekkend relaas voort te zetten, zie ik zijn gelaatsuitdrukking verstarren en hij sist mij toe: „Zet je schrap!” En dan begint alles beneden ons te sidderen en te beven. Een machtig geluid wringt zich door de galmgaten van de klokketoren: de Bourdon luidt!!

Bij iedere gons begint de toren heftiger te slingeren. De angst en ontzetting, die ik in de oogen van 't haantje kan lezen, nemen hand over hand toe. Loom waggelt het stenen gevaarte op haar grondvesten. Bij de derde slag helt 't logge bouwsel meer dan ooit over.... een oogenblik schijnt het zich weer te herstellen, maar dan doortrekt een siddering het bouwwerk, zwelt aan tot een geweld van brekende muren en knappende binten, de romp maakt zich van haar fundamenten los, zwaait traag door het luchtruim en smakt met oorverdovend geraas op de subtiële huizenrijtjes beneden haar. Terwijl wij, door het luchtruim geslingerd, een zekere dood tegemoet gaan, knijp ik mijn oogen dicht, kramp mij op de rug van 't haantje samen en wacht. Een helse klap, een doffe pijn.....

„Ben je nou bedonderd”, snauwt de H.R. mij toe en maakt aanstalten mij nog een tweeden klap met de Van Dale toe te dienen. „De warmte....., de rook....., de jenever....., stamel ik onhandig, en terwijl het bloed mij naar de ooren vliegt, haast ik mij de glaasjes van mijn collega's in de Redactiekamer boordevol te schenken. Met een ingeslikte zucht van verlichting zet ik de kruiken weer in de koel-emmer en stel vast, dat ik mij noch bovenop de Scheeve Jan, noch in één der windstreken der verschrikking bevind, maar onnoozelrustig in het Redactiekamertje op de Phoenix.

Ik schaam mij diep over mijn droomerij en bied U, waarde lezer, mijn verontschuldiging aan; maar als ik uit de Phoenix stap, kan ik niet nalaten even schuchter te kijken naar 't haantje op de Scheeve Jan, dat zachtjes in de zomerwind schommelt.

R.R.

D. S. C.

Sanctus Virgilius.

Het voorloopige Bestuur van Sanctus Virgilius heeft zich op 2 Augustus j.l. als volgt samengesteld:

F. J. WIEGERINCK, Voorzitter.

A. J. J. BERKHOUT, 1e Secretaris.

F. J. J. HAMER, 2e Secretaris.

F. J. ROES, Penningmeester.

J. W. LOKIN, Beheerder.

Daar O.D. 18 nog niet in ons bezit terug is, correspondentie te zenden aan den Secretaris.

A. J. J. BERKHOUT, O.D. 88.

Kennismakingstijd.

Voor de Katholieke Studenten, die lid wenschen te worden van Sanctus Virgilius begint op 15 Augustus a.s. een verplichte kennismakingstijd. Alleen zij, die vóór 1943 reeds een of meerdere malen ingeschreven zijn geweest aan de Technische Hoogeschool en dit ook thans gerechtigd zijn te doen, komen hiervoor in aanmerking.

De kennismakingstijd wordt geopend met een H. Mis, opgedragen door onze moderator Pater Dr. P. v. d. Kooy, in het Hippolytusgesticht O.D. 203 om 8 uur, gevolgd door een gemeenschappelijk ontbijt (brood meebrengen).

Na afloop van deze kennismakingstijd, d.i. aan het begin van de groentijd, zal beoordeeld worden, welke nieuwe leden gerechtigd zullen zijn tot groenen.

Namens de Kennismakingscommissie,
E. M. v. d. VELDEN, Nieuwe Laan 40.

Varia.

Op de huisvestingscommissie.

Ut desint vires, tamen est laudanda voluntas, of wel:

Ook al ontbreken de krachten, toch moet de wil geprezen worden.
(in laatste instantie afkomstig van een voormalig lid dezer doorluchtige commissie).

Inschrijving aan de T.H.

Kleine naakte kinderen spartelen vrolijk rond.

Leonhard Huizinga.

Op de zuivering van

Een persoonlijke antipathie mag hier natuurlijk geen rol spelen.

President C.C.

Abonnementen worden aangenomen bij de Administratie: O.D. 101. Abonnementsgelden kunnen gegireerd worden op giro-nummer: 70286.

Vereenigingen.

Nederlandsche Christen-Studenten Vereeniging.

In een vergadering, gehouden door eenige vooraanstaande leden en oudleden op 9 Juni j.l. te Amsterdam, is besloten dat de Ned. Christ. Stud. Ver. krachtens haar doelstelling haar werkzaamheden zal hervatten.

Om tot een juiste vorm voor de afdeling Delft te komen, door: een overzicht van de heersche meeningen onder Delftsche Studentenleden of belangstellenden, te verkrijgen; de discussie met de andere religieuze vereenigingen op te vatten; het interacademiaal contact te onderhouden, en ter behandeling van practische punten, heeft zich het volgende voorloopig bestuur samengesteld:

H. ZEYDNER, voorzitter.

W. J. G. MEES, secretaris, van Leeuwenhoeksingel 28.

C. G. BROERTJES, penningmeester.

W. P. HENDAL

W. H. VAN OORDT

J. W. TER SCHIPHORST

commissarissen.

De secretaris verzoekt alle leden, oud-kampjongens en belangstellenden, hun adressen en verdere gegevens bij hem te melden. Suggesties en beschouwingen zijn hartelijk welkom.

Mededeeling voor aankomende studenten.

De N.C.S.V. organiseert voor aanstaande eerstejaars studenten een novietenkamp, te houden van 27 Augustus—1 September op het terrein van de Waschkolk te Nunspeet. Hier zullen voor den student belangrijke problemen besproken worden. Aangezien in verband met de beperkte plaatsruimte slechts zij, die dit jaar van school kwamen, toegelaten zullen worden, organiseert de afdeling Delft bovendien een weekend voor nieuw-ingeschrevenen op 1 en 2 September.

Voor inlichtingen omtrent of deelname aan het kamp geve men zich op bij de Jongenskampcommissie der N.C.S.V., Heerengracht 372, Amsterdam (C).

Voor het weekend richte men zich tot den secretaris van de afdeling Delft.

Namens het voorloopig bestuur:

W. J. G. Mees, Secretaris

Novietenconferentie's voor Vrijzinnig Christelijke Studenten.

a. Voor jongens: te Soesterberg van 25—28 Augustus.

Hoofdleider: Ds. B. Gast te Jisp.

Kampcommandant: W. P. C. Knuttel.

Sprekers: Prof. Dr. Edelman — Wageningen.

Dr. H. Brugmans — Amsterdam.

M. J. Heering — Arts te Haarlem.

b. Voor meisjes: te Leersum van 21—25 Augustus.

Hoofdleidster: Mej. H. Klink te Leiden.

Kampcommandante: Mej. G. J. Eisses.

Spreksters: Mej. Ds. E. B. A. Poortman te Leiden.

Mej. J. Zeelenberg te Rotterdam.

Mevrouw G. Zeeman—Makkink.

Onderwerpen op beide conferentie's:

1e. Evangelie en academie.

2e. Academie en maatschappij.

3e. Het sexueele vraagstuk.

Opgaven vóór 15 Augustus bij Mej. L. Korte, Olympiaplein 92 te Amsterdam-Zuid. Conferentieprijs f 15,—.

Bureau Delftsche Studenten Contactgroep.

Het bureau van de Delftsche Studenten Contactgroep op de Sociëteit „Phoenix” zal met ingang van 6 Augustus 's middags gesloten zijn, uitgezonderd op Donderdagen. Het bureau zal 's morgens geopend zijn van 10-13 uur, en op Donderdagmiddag van 2-4 uur. Het dictatenbureau zal steeds van 10-12 uur geopend zijn.

J. Lels.

C. C.

Technologisch Gezelschap.

Scheikundige Afdeling.

Het oude Bestuur van het „Technologisch Gezelschap” zal zijn werkzaamheden weer hervatten. Het was als volgt samengesteld:

A. M. F. BOEYE, Voorzitter.

A. J. A. NIEUWENHULJS, Secretaris (van Speijkstraat 1, Delft).

Mej. M. C. BAYLE, Penningmeesteresse.

H. V. P. HEUKENSFELDT-JANSEN, Commissaris.

Voor de aankomende Scheikundige studenten zullen mondeling inlichtingen over de studie van Scheikundig ingenieur zijn te verkrijgen op de Sociëteit „Phoenix”, op Donderdag en Vrijdag van 10—12 uur.

Namens het bestuur,

A. J. A. NIEUWENHULJS, Secr.

Gezelschap „Snellius”.

Het bestuur van het Landmeetkundig Gezelschap „Snellius” heeft zich voorloopig als volgt samengesteld:

G. HOMAN, Voorzitter.

R. S. TERPSTRA, Secretaris.

W. L. LIEVAART.

Secretariaat Hippolytusbuurt 29, Delft.

Technische Hoogeschool.

Het Studentenhuis.

Bij de uitreiking van de folders voor het studententehuis tijdens de eerste inschrijving bleek, dat het studententehuis aan een zeer groote behoefte zal voldoen. Eenige gegevens mogen deze mededeeling illustreren. Van de ongeveer 600 ingeschrevenen bleek meer dan $\frac{1}{3}$ gedeelte nog niet van een woongelegenheden in Delft voorzien, terwijl van de resteerende personen een belangrijk percentage het voornemen koesterde, dikwijls uit sociale overwegingen, vanuit hun woonplaatsen, Den Haag, Leiden, Rotterdam, dagelijks naar Delft te reizen. De nieuw aangekomenen blijken, zooals verwacht, de grootste moeilijkheden te hebben met hun huisvesting. De ouderejaars beschikken meestal wel over relaties en introducties. Toch waren ook velen van deze categorie ten einde raad en niet ongenegen bij het tafeltje van de huisvesting aan te kloppen voor een onderdak. Het voorstel in het stu-

dententehuis een plaats aan te vragen, bleek vele ouderejaarsstudenten weinig aantrekkelijk. Het is duidelijk, dat de opzet van het project in zijn huidige vorm niet voldoet aan de eischen, die een student in normale tijden kan en mag stellen. Maar mag dit een reden zijn om er nu zoo afwijzend tegenover te staan? Het bewonen van een eigen kamer biedt veel voordeelen boven de huisvesting in het studententehuis, het kan niet ontkend worden. Daar staat echter tegenover, dat door de gedwongen samenleving een sociale opvoeding gemakkelijk in de hand gewerkt wordt. Een neiging van het individu tot isolationisme wordt doeltreffend tegengegaan. Ook de onderlinge hulp bij studiemoeilijkheden moet niet onderschat worden. Het is mede daarom van belang, dat bij de toelating gelet wordt op een behoorlijke verhouding tusschen het aantal nieuw aangekomenen en ouderejaars. Misschien is het daarom goed, dat de studievereenigingen voor de nieuw aangekomenen patroons aanwijzen, die ook in het studententehuis zullen wonen. De ouderejaars krijgen daardoor een overwicht, dat voor de goede orde in het gebouw noodzakelijk is. De tegenwerking, dat er van de studie weinig terecht zal komen in zoo'n gebouw houdt geen steek. Het zou onzinnig zijn een studententehuis op te richten zonder voldoende gelegenheid voor studie. In de studiezalen zal en moet volkomen rust heerschen. Dit is van fundamenteel belang. De bewoners, die deze rust verstoren, moeten weten, dat zij hun onderdak op het spel zetten. Het principe, dat ten grondslag ligt aan de huisvesting in dit gebouw, is **vrijheid**. Waarom velen de woorden „kazerne” en „internaat” in de mond nemen, is dan ook onverklaarbaar. De bewoners kunnen uitgaan en thuiskomen wanneer ze willen. Bezwaren voor de nachtrust zullen daardoor nauwelijks rijzen, daar er van eenig nachtleven in de komende tijden practisch geen sprake zal zijn. Men kan op de onmogelijkste tijden studeeren, tenzij electriciteitsnood dwingt beperkingen op te leggen. Met het oog op personeels-kwesties zal er een uiterste tijd voor opstaan vastgesteld worden (b.v. 10 uur 's morgens behoudens eventueel op Zondagen). Wenschen de bewoners van de cantine van het tehuis gebruik te maken, best. Het systeem van bonboekjes bindt echter niemand aan de cantine. Lijkt dit alles op militaire tucht? Mij dunkt, van niet. In de gegeven omstandigheden is het studententehuis een prachtige oplossing voor het huisvestingsprobleem. Wij moeten de autoriteiten dankbaar zijn ons deze oplossing aan de hand gedaan te hebben, ondanks de daaraan verbonden moeilijkheden en opofferingen. Wij moeten ook niet ongevoelig zijn voor de mogelijkheden, die dit plan insluit. Studententehuizen zijn een ideaal, dat de studentenwereld in Nederland allang voor oogen zweeft. Financieele bezwaren bleken tot nu toe een hinderlijk struikelblok. Het is mogelijk, dat bij een slagen van dit experiment de aandacht van de regering gevestigd wordt op het probleem van de studentenhuisvesting en de steun van de regering is een noodzakelijke eisch voor de verwezenlijking van de studententehuizen. De toekomstige bewoners van het studententehuis moeten zich dan ook pioniers voelen, van wie een belangrijk gedeelte van de opbouw van ons naoorlogs-studentenleven afhangt.

Namens de T.H. Huisvestingscommissie,
C. J. M. van der Laan.

Kennismakingstijd en Huisvesting.

Het huisvestingscommissie is er in geslaagd een tijdelijk onderdak te vinden voor deelnemers aan de verplichte kennismakingstijd voor „Phoenix”-leden, voor zoover deze althans niet op andere wijze bij in Delft, Den Haag of omstreken woonachtige vrienden, familie of kennissen een onderkomen kunnen vinden.

Het verblijf bestaat uit logies met ontbijt, waarbij deelnemers echter wel worden verzocht behalve natuurlijk broodbonnen etc. één eigen deken mede te brengen. Eenige kosten zijn uiteraard aan het bovenstaande verbonden; deze zullen evenwel zeer redelijk zijn.

De Commissie stelt zich voor, dat de lunch bij in Delft woonachtige studiegenooten kan worden gebruikt, het warm eten 's avonds op de Sociëteit „Phoenix”. Men zorg dus wel, dat men het noodzakelijke quantum levensmiddelen, hetzij in bonvorm, hetzij in natura bij zich heeft.

Zij, die voor het bedoelde onderdak in aanmerking wenschen te komen, kunnen zich 's ochtends tusschen 10 en 12 uur opgeven bij het bureau der Huisvestingscommissie (Sociëteit „Phoenix”-bibliotheek). Het huisvestingsprobleem kan dus nooit een verontschuldiging zijn, dan niet aan de verplichte kennismakingstijd wordt deelgenomen en zal dan ook zeker niet als zoodanig worden geaccepteerd. Een ieder zij hiervan doordrongen en komt op de reeds aangekondigde dagen naar Delft.

Namens de Commissie:

S. van der Klugt, secretaris.

DE MESTVAALT.

Delft bereidt zich voor!

Men meldt ons van uitermate bevriende zijde, SP:

In verband met de buitengewoon groote toeloop van lieden die de wensch te kennen hebben gegeven hier te willen gaan studeeren, heeft het bestuur van de Delftsche Studenten Roeivereniging „Laga” besloten op het galeiroeien over te gaan, om zodoende dit teveel aan belangstelling op gepaste wijze op te vangen. Ieder van deze schepen is bestemd voor ongeveer 500 man.

Deze schepen worden volgens het principe van Ir. Sostenotchek (eenige jaren geleden bestudeerde deze begaafde jongeman de scheepsbouwkunde aan de T.H. te Delft) gebouwd, d.w.z. slechts 20% van het roeiend personeel zal na geoefend te hebben voor deze schepen, nog geschikt zijn voor een eventueele verdere studie aan de T.H. Uit proeven is gebleken dat na 6 dagen roeien iedere ambitie voor studie totaal afwezig blijkt te zijn. Zij houden slechts een uitstekende Fairbairn-slag over.

Het komt het Bestuur voor dat dit een buitengewoon elegante oplossing van het massa-probleem, dat in de oude Prinsenstad zoo acuut is geworden, is.

Later wist men ons mede te deelen dat bij de Rotterdamsche Droogdok Maatschappij onder bouwnummer 19045 de kiel voor de eerste galei is gelegd. Van een andere bron seinde men ons het verheugende bericht dat ook het illustere Delftsche Studenten Tooneel Gezelschap plannen uitwerkt voor een grootsch opgezette tooneeluitvoering. Men wist ons van betrouwbare zijde mede te deelen dat de Markt vergroot zou worden tot aan het Noordeinde. Verschillende bewoners van de Markt-Noordzijde zouden reeds een evacuatiebevel hebben ontvangen.

'n Gezonde Geest in
'n Gezond lichaam

Voor dit laatste willen wij
gaarne zorgen indien U van
ons betreft.

Prima Melk en Zuivelproducten

Een telefoontje en 't komt in orde.
'n vertrouwd adres, 'n goed adres

Nol van Schie

Molsteeg 33. Telef. 1008.

Voor het
BINDEN

van Uw
STUDIEWERKEN
TIJDSCHRIFTEN - ENZ.

Blok & Koumans

Voorstraat 63, Tel. 195.

De meeste Boekerijen der T.H.
worden door onze Firma verzorgd.

A. P. BOEKHANDEL
Oude Delft 143 - Telef. 148

Handleidingen

Commissie

voor

Studiebelangen

Kantoorartikelen
Studiebehoeften

Zoolang de voorraad strekt ont-
vangt U, tegen inlevering van
deze advertentie, een ex, van

Kijk nummer 18, of

BIG BEN No. 1 of 2.

Boekhandel

WALTMAN

Knoop dit in Uw oor:

Van Leipsig had alles
voor School en Kantoor

Wanneer de aanvoer is hersteld

Wordt dit op deze plaats vermeld.

Ao. 1861, VAN LEIPSIG, DELFT, PEPPERSTRAAT 14

N.V. **"HOLLANDIA"** DELFT
LEVENSVZERZEKERING

VÓÓR DEN ETEN

Foto Amateurs

Laat U weer bij ons
inschrijven voor

Films, papier

en een

nieuwe camera.

Zoo spoedig er iets komt
krijgt U dan bericht.

TALENS-FOTO-KINO

Delft Markt 36

Den Haag L. van Meerdervoort 94 a

Brood

van

Bierhuizen's

Bakkerij

is iets bijzonders

O. Langendijk 6. Tel. 119

Zorgvuldig gepasteuriseerde
Melk, nu nog los.

Zo spoedig mogelijk echter
weer in flesschen.

Dat levert U

W. H. BLOM

MELKINRICHTING

ODULPHUSSTRAAT 2

DELFT, TEL. 1874

Houten

Vakwerk Constructies

met toepassing van
Bulldog-Kramplaten

door Prof Ir. R. L. A. SCHOEMAKER B.I.

prijs fl. 4.--.

Verkrijgbaar in den boekhandel

Uitgave:

MULDER'S Handelmaatschappij

KOORNMARKT 62 - DELFT

Joh. Gerbrands

OUDE DELFT 180 A
TELEFOON 624
DELFT

*

**SPECIAAL
HEERENKAPPER**

Unger's

brood

de

onderscheiding waard

N.V. CEMSTO Schoonmaakbedrijf
Glazenwasscherij

Dagelijks inw. schoonhouden v. gebouwen

Vrijbanschelaan 22-24 - Delft

Telefoon 1020

AMSTERDAM - VELSEN - HAARLEM - LEIDEN

DEN HAAG - ROTTERDAM - DORDRECHT

HILVERSUM - UTRECHT - GRON. - BRUSSEL

Nog is de
voorraad

beperkt

Wij doen
echter wat
wij kunnen

Drukkerij

Waltman

A. J. Mulder

Tel. 1375

Koornmarkt 62, Delft

Neen, neen, negenmaal neen!

Wanneer U negenmaal „neen” hebt kunnen schrij-
ven achter de vragen van de Contact-Commissie,
zal zij U ongetwijfeld betrouwbaar genoeg achten
om tot de ingenieursstudie te worden toegelaten.
Maar bent U ook bekwaam genoeg om de studie
binnen den gestelden tijd te voltooien?

Een psychologisch onderzoek

verschafft U hieromtrent zekerheid.

PSYCHOLOGISCH INSTITUUT - DEN HAAG

LAAN COPES 8 - Telefoon 113291

ACADEMIA

Boekhandel en Antiquariaat

voor Techniek - Wetenschap - Kunst

Oude Delft 101/103 - Telefoon 1776

naast Hoofdgebouw T.H.

STUDIEBOEKEN en
boeken op elk gebied

Nu de toekomst ons weer bier,
jenever en jool gaat geven,
komt er in café Jan Garos
weldra nieuw studentenleven.
Weest erbij en laat U schenken.
Ons kroegje zal U goed bedenken

Jan Garos Noordeinde 4 - Tel. 1579

N.V. B. VETH & Co.

Dirklangestraat 68-70

Telefoon 42

Levering van

prima kwaliteit

MELK en BOTER,

voorzien van het Rijksbotermerk